

Preparat skrobiowy ograniczający pękanie łuszczyń i osypywanie nasion rzepaku

Chronione: patentem nr 351181.

Autor: dr inż. Tadeusz Rudko

Słowa kluczowe: rzepak, pękanie łuszczyń i osypywanie nasion, zapobieganie stratom plonu.

Pękanie łuszczyń i osypywanie nasion jest naturalną cechą rzepaku. Cecha ta powoduje powstawanie strat nasion wynoszących od kilku do kilkunastu procent plonu, a przy niekorzystnych warunkach pogodowych dojrzewania i zbioru rzepaku przekracza 20%. Powierzchnia uprawy rzepaku w Polsce osiągnęła w 2007 roku 800 tys. hektarów; zebrano plon wynoszący 2,1 mln ton nasion. Na powierzchni gleby pozostało 63 000 ton nasion jako minimalna 3% strata plonu, z których można byłoby wytłoczyć około 25 mln litrów oleju. Do metod zapobiegania pękaniu łuszczyń należy doskonalenie technologii zbioru, agrotechniki czy hodowla odmian odpornych na pękanie łuszczyń. Do chwili obecnej nie uzyskano zadowalających wyników. Stosuje się w formie oprysku rzepaku środki ograniczające pękanie łuszczyń, oparte na di-1-pi-mentenie jako substancji biologicznie czynnej, nie będącej obojętną dla środowiska. Niniejsze rozwiązanie polega na zastosowaniu **impregnacji łuszczyń preparatem skrobiowym ograniczającym ich pękanie**. Skrobia jest związkem powszechnie występującym w roślinach, ogólnie dostępnym, a przez łatwość rozkładu w środowisku jest ekologicznie przyjazna. Wodne roztwory skrobi tworzą kleiki o określonej lepkości, posiadające właściwości impregnująco – klejące.

Zastosowanie oprysku rzepaku preparatem skrobiowym ogranicza podatność łuszczyń na pękanie i zmniejsza straty plonu nasion.

Łan rzepaku z widocznymi otwartymi łuszczyńami

Wyrosłe młode rośliny rzepaku z osypanych nasion